

DOMNULE PREȘEDINTE

Uniunea Colegiilor Consilierilor Juridici din România, Colegiul Consilierilor Juridici București și Colegiile Consilierilor Juridici din Județele Alba, Arad, Bacău, Bihor, Bistrița-Năsăud, Botoșani, Brăila, Brașov, Buzău, Călărași, Caraș Severin, Cluj, Covasna, Dâmbovița, Dolj, Galați, Giurgiu, Gorj, Harghita, Hunedoara, Iași, Maramureș, Mehedinți, Mureș, Satu Mare, Sibiu, Suceava, Teleorman, Timiș, Vâlcea, Vaslui și Vrancea, **reclamante** în cauza ce formează obiectul dosarului nr.15392/4/2006 pe rolul Judecătoriei Sectorului 4 București, depunem

RĂSPUNS LA ÎNTÂMPINĂRILE

PÂRÂTELOR

Ministerul Justiției, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție,
Oficiul Național al Registrului Comerțului, Înalta Curte de Casație și Justiție,
Statul Român – prin Ministerul Finanțelor Publice și Guvernul României

Prin întâmpinările formulate în cauză, pârâtele au solicitat respingerea acțiunii invocând excepțiile privind lipsa calității lor procesuale, inadmisibilitatea acțiunii și necompetența materială a Judecătoriei Sectorului 4 București în soluționarea cauzei.

I. Excepția lipsei calității procesuale pasive a tuturor pârâtelor urmează a fi respinsă, ca nefondată din următoarele considerente:

Calitatea procesuală – *legitimatia ad causam* – se analizează în cerința existenței unei identități între persoana reclamantului și persoana care este titular al dreptului în raportul juridic dedus judecării (calitate procesuală activă) și, tot astfel, între persoana pârâtului și cel obligat în același raport juridic (calitate procesuală pasivă).

Ori în speță, corpul profesional al consilierilor juridici – prin organizațiile profesionale – este titularul tuturor drepturilor subiective profesionale colective, deduse judecării.

Conform art.9 din Constituția României asociațiile profesionale sunt singurele îndrituite de a apăra și de a promova interesele profesionale, economice și sociale ale membrilor săi.

Colegiile Consilierilor Juridici s-au înființat în temeiul art.20 și 25 din Legea nr.514/2003 coroborată cu O.G. nr.26/2000 conform avizelor Ministerului de Justiție – care a aprobat înființarea acestor organizații profesionale ce au drept scop organizarea unitară a exercitării profesiei de consilier juridic în România, precum și protecția drepturilor profesionale, economice și sociale ale consilierilor juridici.

Conform art.1 (5) din Constituția României respectarea legilor este obligatorie iar conform art.15 din Constituția României cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi.

În ceea ce privește raportul juridic dedus judecății: obligativitatea respectării Legii nr.514/2003 și a Statutului profesiei de consilier juridic de către pârâte, și a tuturor drepturilor subiective profesionale colective ale consilierilor juridici – membri ai colegiilor consilierilor juridici, legitimează calitatea procesuală pasivă a pârâtelor.

Conform art.112 pct.3 Cod proc. civilă noi am indicat obiectul cererii iar potrivit aceluiași articol, pct.4, am arătat motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază cererea, elemente prin care am justificat îndreptățirea noastră de a introduce cererea împotriva pârâților, deci calitatea procesuală activă și pasivă a părților.

Pentru aceste considerente solicităm respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtelor, ca nefondată.

Ministerul Justiției apreciază că nu are calitate procesuală pasivă în această cauză deoarece Legea nr.514/2003 „nu este aplicabilă personalului de specialitate juridică din Ministerul Justiției” și de asemenea faptul că „Legea nr.514/2003 nu instituie atribuții în sarcina Ministerului Justiției în calitate de autoritate cu competențe de reglementare în ceea ce privește organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic”.

Înainte de orice, întâmpinarea Ministerului Justiției nu aparține acestei pârâte, fiind formulată de către o persoană ce nu are calitatea de reprezentant legal al pârâtei.

Direcția contencios din cadrul Ministerului Justiției **nu are atribuții de reprezentare juridică a pârâtei** iar directorul acestei direcții, Vasilica Mihaela Bura, nu are calitatea de consilier juridic în temeiul Legii nr.514/2003.

Prin redactarea „întâmpinării” directoarea Vasilica Mihaela Bura exercită atribuțiile profesiei de consilier juridic în alte condiții decât prevede Legea nr.514/2003 sub incidența art.281 Cod penal.

Direcțiile, serviciile, birourile, oficiile juridice – compartimente funcționale ce au avut atribuții de reprezentare juridică în baza Decretului nr.143/1955 și-au încetat existența, acest decret fiind abrogat prin Legea nr.514/2003.

Conform art.1 din Legea nr.514/2003 „Consilierul juridic asigură apărarea drepturilor și interesele legitime ale Statului, ale autorităților publice centrale și locale, ale instituțiilor publice și de interes public, ale celorlalte persoane juridice de drept public precum și ale persoanelor juridice de drept privat ....”.

Conform art.4 din Legea nr.514/2003 „Consilierul juridic asigură reprezentarea autorității sau instituției publice ... apără drepturile și interesele legitime ale acestora ...”.

Conform art.27 din legea nr.514/2003: „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Decretul nr.143/1955 privitor la organizarea și funcționarea officilor juridice .... **PRECUM ȘI ORICE ALTE DISPOZIȚII CONTRARE**”.

În consecință, afirmațiile cuprinse în așa-zisa întâmpinare precum că dispozițiile Legii nr.514/2003 nu sunt aplicabile personalului de specialitate juridică – ce exercită profesia de consilier juridic - din Ministerul Justiției sunt contrare legii.

Această întâmpinare dovedește astfel cu prisosință și se constituie într-o probă irefutabilă a refuzului nelegal și nejustificat a Ministerul Justiției de a respecta și de a pune în aplicare Legea nr.514/2003 și Statutul profesiei de consilier juridic, singurele acte normative care reglementează organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic.

Ministerul Justiției are calitate procesuală pasivă și în conformitate cu art.51 din O.G. nr.26/2000 care statuează obligativitatea funcționării la nivelul acestui minister a unor structuri pentru relația cu mediul asociativ și obligația acestei părți la consultarea cu reprezentanții asociațiilor noastre profesionale – Colegiile Consilierilor Juridici - în vederea stabilirii unor programe sau activități comune pentru punerea în aplicare a Legii nr.514/2003, privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, ce face parte integrantă din sistemul judiciar de apărare românesc, componentă esențială a programului de reformă în justiție.

Conform art.8¹ din Legea nr.514/2003 completată prin Legea nr.246/2006 Ministerul Justiției are și are obligația de a elabora regulamentul pentru primirea în profesia de consilier juridic, organizarea stagiului și definitivatului în profesia de consilier juridic cât și condițiile de recunoaștere a diplomelor pentru consilierii juridici din spațiul comunitar.

Ori, conform normei imperative din O.U.G. nr.26/2000 acest Regulament nu poate fi elaborat decât după consultarea organizațiilor noastre profesionale

De asemenea Ministerul Justiției are calitate procesuală pasivă și în raport de prevederile art.24 din legea nr.514/2003 care statuează obligativitatea autorităților publice, a instituțiilor și a tuturor celorlalte persoane juridice de drept public sau privat să opereze în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a Legii nr.514/2003 (5 decembrie 2003) modificările prevăzute de această lege în încadrarea și stabilirea statutului, a drepturilor și obligațiilor consilierilor juridici pe care îi au numiți sau angajați.

Atât pârâțul Ministerul Justiției cât și ceilalți pârâți au refuzat și refuză și în prezent să se conformeze acestor dispoziții imperative a legii, ceea ce justifică promovarea acestei acțiuni.

Conform art.6 din Legea nr.514/2003 „*Consilierii juridici au drepturile și obligațiile prevăzute de lege potrivit statutului profesional...*”. Statutul profesiei de consilier juridic, act normativ subsecvent legii – de punere în aplicare a Legii nr.514/2003, este de asemenea opozabil pârâtei Ministerul Justiției.

Înalta Curte de Casație și Justiție susține lipsa calității sale procesuale pasive pe motivul că „*Solicitările reclamanților privesc aspecte legate de activitatea de legiferare, specifică puterii legislative.... Ori... Înalta Curte de Casație și Justiție nu are atribuții în domeniul legiferării*”.

Înalta Curte de Casație și Justiție în susținerea acestei excepții a invocat și decizia nr.XXII/2006 a Secțiilor Unite: „Decizie în considerentele căreia se face referire și la aspectele ce formează obiectul prezentei acțiuni în justiție”.

Ori, conform art.24 din Constituția României justiția se desfășoară în numele legii, fiind unică, imparțială și egală pentru toți iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.

În defiderea acestui articol constituțional de esența statului de drept, pârâta I.C.C.J. prin decizia sus precizată, depășindu-și competențele a trecut în domeniul puterii legiuitoare statuând în defiderea legii și adăugând la lege tocmai în scopul obstrucționării punerii în aplicare a Legii nr.514/2003 și a Statutului profesiei de consilier juridic, îngrădind și lezând existența drepturilor subiective profesionale colective ale corpului nostru profesional.

Prevederile legale conform cărora dezlegarea problemelor de drept judecate prin deciziile pronunțate în materie sunt obligatorii pentru instanțele judecătorești aduc în discuție, în primul rând instituția interpretării obligatorii a legilor, care constituțional nu poate aparține altei autorități, nici măcar a instanței supreme, decât autorității legislative, singura autoritate legiuitoare (art.61 alin.1 din Constituția României).

Obligativitatea pentru instanțele judecătorești a deciziilor date în recursul în interesul legii, contravine principiului constituțional (art.124 alin.3 din Constituție) potrivit căruia judecătorii sunt independenți și se supun numai legii, ea multiplicând raportul de supunere în afara reglementării constituționale.

Astfel, soluțiile date în recursul în interesul legii aduc astfel în actualitate dreptul pretorian, ceea ce înfrânge esența Statului de drept, independența necondiționată a judecătorului cauzei.

Art.329 Cod proc. civilă apare astfel caduc raportat la prevederile constituționale de esență, astfel încât judecătorul cauzei este îndrituit a constata această caducitate în temeiul art.154 din Constituția României – care statuează că legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare în măsura în care ele nu contravin Constituției.

Interpretând general și obligatoriu pentru instanțele judecătorești legile în vigoare pe calea soluțiilor ce le dă în recursul în interesul legii, ICCJ – Secțiile Unite se substituie în mod nelegitim autorității legiuitoare contrar prevederilor art.58 alin.1 din Constituție.

Prin perpetuarea prevederilor art.329 Cod proc. civilă, normă de drept caducă, se realizează astfel o suprapunere și confuzie de competențe în ceea ce privește interpretarea generală și obligatorie a normelor juridice în vigoare între autoritatea legislativă și cea judecătorească.

Instituirea caracterului general obligatoriu al soluționărilor date pe această cale problemelor de drept care au primit soluționări contradictorii încalcă principialitatea constituțională a independenței judecătorului și supunerea acestuia numai față de lege.

Nimeni, nici măcar instanța supremă nu deține și nu poate pretinde rațional monopolul științific al interpretării.

Cu atât mai mult acest monopol nu poate fi instituit prin lege fără înfrângerea principiilor constituționale invocate.

Mai mult decât atât, pârâta ICCJ a încălcat și decizia nr.300 din 6 iulie 2004 a Curții Constituționale, obligatorie și pentru Înalta Curte de Casație și Justiție, care a statuat că „*fiecare profesie are reguli proprii de exercitare*” precum și faptul că Legea nr.514/2003 este o lege specială care poate institui în virtutea principiului *specialia generalibus derogant* reguli diferite pentru persoanele al cărui statut îl reglementează, reguli derogatorii față de regulile stabilite prin codul muncii care reprezintă legea generală.

Curtea Constituțională a României a statuat și faptul că „*Din analiza conținutului profesiei de consilier juridic rezultă că aceasta este o profesie distinctă, care are ca obiect apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului, ale autorităților publice centrale*

și locale, ale instituțiilor publice și de interes public precum și ale persoanelor juridice de drept privat în conformitate cu Constituția și cu legile țării.....Aceste particularități determină caracterul distinct al profesiei de consilier juridic atât față de celelalte profesii, meserii sau ocupații ce cad sub incidența codului muncii cât și față de alte profesii juridice reglementate de alte legi speciale. ... În aceste condiții este justificată opțiunea legiuitorului de a acorda consilierului juridic un statut aparte...”

Legiuitorul român prin prevederile de esență a Legii nr.514/2003 a acordat astfel deplină autonomie organizării corpului profesional al consilierilor juridici, aceștia fiind îndreptățiți a-și stabili propriul **statut profesional** în mod identic celeilalte profesii de apărători – avocați – conform legii și statutului profesional al acesteia cu privire la primirea în profesie, stagiul profesional, definitivatul în profesie, deontologia profesională, protecția consilierului juridic și evidența membrilor corpului profesional pe tabloul unic profesional similar evidenței barourilor de avocați (art.12, art.14, art.21 și art.23 din Legea nr.514/2003).

Pârâta Î.C.C.J. are calitate procesuală pasivă în cauză față de raportul juridic dedus judecătii - obligativitatea acesteia la respectarea legii și Statutului profesiei de consilier juridic în mod identic respectării legii și Statutului profesiei de avocat, ambele profesii de apărători făcând parte integrantă din sistemul de justiție românesc în scopul asigurării distribuției justiției în mod echitabil și imparțial.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în susținerea excepției lipsei calității sale procesuale pasive a invocat art.87 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor în temeiul căruia consideră că pe durata îndeplinirii funcției personalului de specialitate juridică – ce exercită profesia de consilier juridic - din Ministerul Public nu-i sunt aplicabile prevederile Legii nr.514/2003, deoarece aceștia sunt asimilați judecătorilor și procurorilor.

Motivul invocat este contrar prevederilor legii speciale nr.514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic.

Conform art.16 din Constituția României cetățenii sunt egali în fața legii fără privilegii și discriminări.

În acest context, exercitarea profesiei de consilier juridic se face în mod identic de practicianul profesiei de consilier juridic indiferent dacă acesta este salariat la un simplu boutique sau la orice persoană juridică sau este numit într-o funcție de specialitate juridică

(referent, consultant, consilier, etc.) la instituțiile și autoritățile statului sau la persoanele juridice de drept public.

Capacitatea de exercițiu a profesiei de consilier juridic nu poate fi dobândită printr-un simplu contract de muncă sau printr-un simplu act de numire într-o funcție de specialitate juridică.

Pentru a dobândi calitatea de consilier juridic – licențiatul în drept trebuie să se înscrie în profesia de consilier juridic – deci să dobândească acest titlu profesional - să efectueze stagiul de 2 ani, să susțină examenul de definitivat și să fie înscris pe tabloul unic al corpului profesional.

Numai după dobândirea calității de consilier juridic acesta poate fi salariat sau numit într-o funcție de specialitate juridică.

Verificarea condițiilor legale pentru exercitarea profesiei de consilier juridic, nedemnitățile și incompatibilitățile profesiei sunt atribute exclusive ale corpului profesional și nicidecum ale angajatorilor sau beneficiarilor serviciilor profesionale ale consilierilor juridici.

Ministerul Public conform art.131 din Constituția României apără ordinea de drept precum și drepturile și libertățile cetățenilor inclusiv drepturile și libertățile profesionale ale profesiei de consilier juridic.

Ori, prin refuzul său de a pune în aplicare obligațiile legale ce-i incumbă din prevederile art.24 din Legea specială nr.514/2003 pârâtul încalcă ordinea publică, drepturile și libertățile civile ale profesiei de consilier juridic și în desfiderea art.16 din Constituția României perpetuând o stare de infraționalitate cu privire la exercitarea profesiei de consilier juridic în cadrul său, în alte condiții decât cele prevăzute de legea și statutul profesiei de consilier juridic.

Prin refuzul de a pune în aplicare Legea nr.514/2003 pârâtul achiesează astfel la perpetuarea fenomenului corupției și a fenomenului infrațional economico-financiar la nivelul tuturor instituțiilor, autorităților statului și persoanelor juridice.

Pârâtul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție are calitate procesuală pasivă în această cauză, raportul de obligativitate în respectarea Legii nr.514/2003 și a Statutului profesiei de consilier juridic derivând în sarcina sa din prevederile legii.

Oficiul Național al Registrului Comerțului în susținerea excepției lipsei calității sale pasive a invocat faptul că din moment ce prestează un serviciu public ce are drept scop

doar asigurarea opozabilității actelor și faptelor comercianților prin înscrierea în Registrul Comerțului a încheierilor judecătorului delegat sau după caz a unor hotărâri judecătorești irevocabile, nu poate să aibă calitate procesuală pasivă în cauză referitor la raportul juridic dedus judecății.

O.N.R.C. are aceleași obligații ca și celelalte pârâte în conformitate cu art.24 din Legea nr.514/2003 și de asemenea raportat și la art.1 alin.5 din Constituția României care statuează obligativitatea respectării legilor.

O.N.R.C. prin „circularele” transmise Oficiilor Registrului Comerțului Județene a dispus în mod nelegal acestora să refuze primirea cererilor consilierilor juridici de înființare și autorizare a societăților profesionale conform art.21 din Statutul profesiei de consilier juridic rap. la art.6 din Legea 514/2003 îngrădind astfel accesul liber la justiție și dreptul liber la asociere profesională și exercitarea profesiei de consilier juridic în desfiderea art.3, art.9 și art.21 din Constituția României.

Guvernul României apreciază că nu are calitate procesuală pasivă în această cauză invocând lipsa calității procesuale pasive a Primului-Ministru.

Ori în speță noi nu am chemat în judecată pe Primul-ministru al României ci Guvernul României care are obligativitatea constituțională de a pune în aplicare legile Statului Român.

Este adevărat că Primul-Ministru al României nu se ocupă cu punerea în aplicare a legilor Statului Român.

Conform art.108 din Constituția României, art.24 din Legea nr.514/2003 coroborate cu art.51 din OG nr.26/2000 Guvernul României are calitate procesuală pasivă, aceste norme obligându-l la punerea în aplicare a Legii și Statutului profesiei de consilier juridic atât la nivelul Guvernului României, la nivelul tuturor ministerelor, instituțiilor și autorităților publice centrale și locale precum și la nivelul persoanelor juridice de drept public.

Conform art.102 (2) din Constituția României coroborat cu art.51 din O.G. nr.26/2000 Guvernul României are obligația de a coopera cu organismele sociale interesate – în speță cu organizațiile noastre profesionale – în vederea organizării sistemului judiciar de apărare a Statului Român în temeiul Legii nr.514/2003 întrucât această lege a fost adoptată tocmai în scopul organizării acestui sistem judiciar de apărare a Statului și instituțiilor statului.

Organizarea sistemului judiciar de apărare a Statului Român și a instituțiilor sale incumbă astfel tuturor părâtelor, opunerea acestora la punerea în aplicare a Legii și Statutului profesiei de consilier juridic reprezintă opoziția acestora la reforma de ansamblu a sistemului judiciar românesc și perpetuarea fenomenului corupției și a fenomenului infracțional economico-financiar la nivelul tuturor instituțiilor statului.

Întâmpinarea pârâtului Guvernul României nu poate fi luată în considerare, aceasta fiind formulată de o persoană ce nu are calitatea de reprezentant legal al pârâtei.

Întâmpinarea în cauză este redactată de Cancelaria Primului-ministru prin director general Dragoș Condrea – care în lipsa dovedirii calității de consilier juridic, membru al Colegiului, exercită în mod nelegal profesia de consilier juridic.

Statul Român – prin Ministerul de Finanțe a invocat lipsa calității procesuale pasive pe motivul că în cauză nu se realizează identitatea cerută de lege între Statul Român care nu poate fi obligat la raportul juridic dedus judecății, respectiv la respectarea legii nr.514/2003 și a Statutului profesiei de consilier juridic.

Întâmpinarea în cauză nu poate fi considerată ca aparținând pârâtului Statul Român, fiind redactată de o persoană ce nu are calitatea de reprezentant legal al Ministerului Finanțelor Publice.

Direcția Generală Juridică din Ministerul Finanțelor Publice a fost desființată prin abrogarea Decretului nr.143/1955 privind organizarea oficiilor juridice prin Legea nr.514/2003 care a abrogat totodată și orice altă dispoziție contrară acestei legi.

Astfel încât, Directorul General al acestei direcții - Ciprian Badea – nu poate avea calitatea de reprezentant legal al M.F. și în consecință a Statului Român, și neavând calitatea de consilier juridic înscris în tabloul unic al consilierilor juridici din cadrul colegiului exercită în mod nelegal profesia de consilier juridic prin redactarea de acte juridice și avizarea acestora pentru legalitate.

Statul Român are calitate procesuală pasivă deoarece conform Constituției României este obligat să asigure respectarea demnității omului, a drepturilor și libertăților cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane precum și a tuturor drepturilor fundamentale prevăzute în Constituție referitoare la dreptul liber la asociere profesională, egalitatea în fața legii fără privilegii și fără discriminări precum și respectarea Constituției și a legilor.

În consecință Legea nr.514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, lege esențială pentru Statul Român, deoarece prin aceasta se organizează

sistemul judiciar de apărare al Statului Român, al instituțiilor și autorităților statului, ale persoanelor juridice de drept public și mai ales legalitatea tuturor actelor juridice ce emană de la Stat și instituțiile sale.

De altfel, conform legii speciale nr.514/2003 Statul Român nu mai poate fi reprezentat în procese de către Ministerul de Finanțe deoarece acest atribut al reprezentării judiciare revine în exclusivitate numai consilierului juridic – acesta având ca atribut profesional reprezentarea judiciară a Statului, care sub incidența acestei legi speciale este o reprezentare legală ce izvorăște din lege.

Ar fi nelegitim, neconstituțional și nelegal ca Statul Român să nu aibă calitate procesuală pasivă în acest litigiu în condițiile în care profesia de consilier juridic a fost creată în mod expres tocmai pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului și instituțiilor sale.

Înainte de orice Statul Român și instituțiile sale au obligativitatea conform art.24 din Legea nr.514/2003 de a pune în aplicare prevederile Legii nr.514/2003 și ale Statutului profesiei de consilier juridic pentru a asigura exercitarea profesiei de consilier juridic în mod unitar în scopul creării unui sistem judiciar de apărare a statului și instituțiilor sale.

II. Excepția inadmisibilității acțiunii invocată de Ministerul Justiției și Parchetul de pe lângă Curte de Casație și Justiție urmează a fi respinsă din următoarele considerente:

Acțiunea are ca obiect **obligația de a face**, respectiv obligarea tuturor părților prin hotărâre judecătorească la respectarea drepturilor profesionale ale consilierilor juridici stabilite prin Legea și Statutul profesiei de consilier juridic, în condițiile în care acestea contestă și refuză îndeplinirea obligațiilor legale ce le revin din aceste acte normative.

În acest context este astfel necesară inițial, constatarea existenței drepturilor legale și legitime ale profesiei de consilier juridic ce se exercită printr-un corp profesional unitar, prin asociațiile profesionale – Colegiile Consilierilor Juridici – în condițiile în care părțile nu recunosc existența acestor drepturi profesionale.

De altfel, constatarea existenței drepturilor invocate se impune motivat și de faptul că, spre exemplu Ministerul Justiției **confundă** Statutul asociației (colegiu) și statutul organizației profesionale unitare la nivel național (Uniunea Colegiilor Consilierilor Juridici) cu statutul profesiei de consilier juridic – **statut profesional** – adoptat de Congresul Extraordinar al Colegiilor Consilierilor Juridici în temeiul art.6 din Legea nr.514/2003 pentru punerea în aplicare a legii profesiei de consilier juridic conform legii și

statutului profesiei de avocat la care Legea 514/2003 face trimitere în mod imperativ (art.12, art.14, art.21, art.23 L.514/2003).

Profesia de consilier juridic este o profesie distinctă ce se organizează ca un corp profesional autonom, cu regului proprii de funcționare, la fel ca și cealaltă profesie de apărători – profesia de avocat – acesta fiind scopul și spiritul Legii nr.514/2003.

Interesul în promovarea acțiunii a fost justificat pentru fiecare capăt de cerere în parte astfel că excepția lipsei interesului invocată de pârâtul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție urmează a fi respinsă, ca nefondată.

Excepția inadmisibilității acțiunii invocată de către Guvernul României și Statul Român, pe considerentul că profesia de consilier juridic se exercită numai în calitate de salariat sau funcționar public, fiindu-i aplicabilă Legea nr.188/1999 – privind Statutul funcționarilor publici și Legea nr.303/2004 urmează a fi respinse ca nefondată, din următoarele considerente:

Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici este **inaplicabilă consilierilor juridici în temeiul O.U.G. nr.82/2000** – pentru modificarea și completarea Legii nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici (aprobată prin Legea nr.327/2002) care la nota de la punctul 4 (în vigoare) precizează expres: ***„Dispozițiile prezentei legi (L.188/1999 n.n.) referitoare la consilierii juridici le sunt aplicabile acestora până la adoptarea statutului propriu al acestei categorii profesionale.”***

La data de 29 iulie 2004 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.684 s-a publicat Statutul profesiei de consilier juridic adoptat de Congresul Extraordinar al Colegiilor Consilierilor Juridici din România, act normativ de punere în aplicare a Legii nr.514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, opozabil *erga omnes*.

Conform art.87 din Statutul profesional. *„După publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului statut, consultanța, redactarea, avizarea pentru legalitate și contrasemnarea actelor juridice, asistența și reprezentarea juridică a instituțiilor, autorităților publice și persoanelor juridice se vor realiza numai de către consilierii juridici înscriși în Tablou”.*

Conform art.22 (1) din Statut calitatea de consilier juridic cu drept de exercitare a profesiei se dovedește cu *„legitimația de consilier juridic”* și insigna profesiei, eliberate de fiecare colegiu consilierului juridic înscris în Tabloul colegiului.

Conform art.3 din Statut: *„Profesia de consilier juridic se exercită personal de către consilierul juridic înscris pe tabloul profesional al consilierilor juridici definitivi sau stagiari, denumit în continuare Tablou, ținut de către colegiile consilierilor juridici din România”.*

Conform art.15 din Statut: *„Înscrierea în profesia de consilier juridic se face în mod individual pe baza unei cereri adresate colegiului consilierilor juridici pe a cărui rază teritorială domiciliază, conform regulamentului și statutului fiecărui colegiu teritorial”.*

Conform art.27 din Statut: *„Colegiul teritorial are obligația să întocmească anual Tabloul, cu menționarea numelui și a prenumelui, codului unic de înregistrare, a poziției profesionale, respectiv stagiar sau definitiv, precum și a situației în ceea ce privește exercitarea profesiei (exclus, suspendat etc)”.*

Conform art.54 din Statut: *„Exercitarea activităților specifice profesiei de consilier juridic: consultanță, asistență, reprezentare juridică, avizare pentru legalitate și contrasemnare de acte juridice de către persoane neautorizate prin nerespectarea condițiilor prevăzute de lege și de prezentul statut reprezintă exercitare fără drept a profesiei de consilier juridic și se sancționează conform legii penale”.*

Conform art.61 din Statut: *„Colegiul teritorial este organizația profesională creată pentru toți consilierii asociați în această formă de organizare dintr-un județ sau din Municipiul București, indiferent de ramura, domeniul de activitate ori locul exercitării profesiei, ce asigură organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic în mod unitar și apără drepturile și interesele legitime ale consilierilor juridici.”*

Conform art.27 din legea nr.514/2003: *„Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Decretul nr.143/1955 privitor la organizarea și funcționarea oficiilor juridice ..... precum și orice alte dispoziții contrare”.*

Conform art.6 din Legea nr.514/2003: *„Consilierii juridici au drepturile și obligațiile prevăzute de lege POTRIVIT STATUTULUI PROFESIONAL....”*

În consecință dobândirea capacității de exercițiu a profesiei de consilier juridic nu poate avea loc decât în condițiile în care licențiatul unei facultăți de drept se înscrie în corpul profesional al consilierilor juridici – colegiu.

Corpul profesional al consilierilor juridici organizat în mod unitar, este singurul îndrituit de a verifica condițiile de demnitate și compatibilitate în vederea exercitării profesiei de consilier juridic și de asemenea de a organiza stagiul profesional și definitivatul în profesia de consilier juridic.

Încheierea unui simplu contract de muncă de către un licențiat în drept cu o instituție, autoritate publică și orice fel de persoană juridică nu-i conferă acestuia titlul profesional și calitatea profesională de consilier juridic; instituția, autoritatea publică și persoana juridică nefiind abilitată să organizeze stagiul și definitivatul conform Legii nr.51/1995 și statutului profesiei de avocat (art.12 din Legea nr.514/2003).

Conform deciziei nr.300 din 6 iulie 2004 a Curții Constituționale „*profesia de consilier juridic se organizează ca un corp profesional cu reguli proprii de organizare*”.

Din coroborarea normelor imperative prevăzute în art.12, 14, 21 și 23 din Legea nr.514/2003 profesia de consilier juridic SE ORGANIZEAZĂ „potrivit legii pentru exercitarea profesiei de avocat și statutul profesional al acesteia”.

În acest context la nivel județean au fost înființate colegiile consilierilor juridici în mod identic barourilor de avocați iar la nivel național Uniunea Colegiilor Consilierilor Juridici din România (UCCJR) – identică Uniunii Naționale a Barourilor din România (UNBR).

Colegiile județene în mod identic barourilor de avocați țin evidența consilierilor juridici conform art.21 din Legea nr.514/2003.

Astfel, funcționarii publici ce-și declină calitatea de consilieri juridici **nu au capacitate de exercițiu profesională pentru exercitarea profesiei de consilier juridic**, aceștia nefiind înscriși în corpul profesional al consilierilor juridici, conform Legii nr.514/2003 și a Statutului profesiei de consilier juridic.

Mai mult decât atât funcționarii publici exercită în mod nelegal activități specifice profesiei de consilier juridic în baza Decretului nr.143/1955 – abrogat, prin compartimente funcționale: oficii juridice, birouri juridice, servicii juridice și **directii juridice**, care au fost desființate prin art.27 din Legea nr.514/2003.

Legea specială nr.514/2003 atribuie în exclusivitate ca activitate profesională distinctă atributul reprezentării judiciare noii profesii de consilier juridic, care **se exercită individual**, și nicidecum prin compartimente funcționale.

Reprezentarea judiciară a instituțiilor, autorităților și persoanelor juridice ca **atribut exclusiv a profesiei de consilier juridic** – este o reprezentare ce izvorăște din lege (fiind o reprezentare judiciară legală) aceasta exercitându-se în baza împuternicirilor de reprezentare judiciară (Anexa nr.3 din Statut) și nicidecum în baza delegațiilor, deoarece **conducerile instituțiilor nu mai au atributul reprezentării judiciare**, care prin lege reprezintă atributul profesional exclusiv al consilierului juridic (art.4 din Legea nr.514/2003).

Conform art.10 lit.b) din Legea nr.514/2003 exercitarea profesiei de consilier juridic este incompatibilă cu activitățile care lezează independența profesiei de consilier juridic.

Conform art.3 lit.g) din Legea nr.188/1999 principiul care stă la baza exercitării funcției publice îl reprezintă subordonarea ierarhică.

Din coroborarea celor două norme legislative rezultă cu certitudine că **între funcția publică și profesia de consilier juridic există incompatibilitate**, subordonarea ierarhică fiind de natură să lezeze independența profesiei de consilier juridic.

Prin abrogarea Decretului nr.143/1955 s-au desființat și gradele și ierarhiile profesionale (jurisconsult, jurisconsult principal, consilier juridic, consilier juridic principal, consilier juridic șef, șef serviciu, director juridic) profesia de consilier juridic în temeiul Legii nr.514/2003 **având o singură titulatură profesională** – cea de consilier juridic (stagiar sau definitiv) - nemaexistând o ierarhizare și subordonare profesională între consilierii juridici.

În virtutea Legii speciale nr.514/2003 atributele profesiei de consilier juridic sunt stabilite de legiuitor, acestea neputând fi stabilite drept sarcini de serviciu de către instituția, autoritatea sau persoana juridică în beneficiul căruia consilierul juridic (înscris în corpul profesional) își exercită în mod independent profesia.

Raportul de muncă al consilierului juridic este un raport de muncă special similar cu raportul de muncă al judecătorilor, **care nu poate aduce atingere independenței profesiei**, consilierul juridic supunându-se în exercitarea profesiei numai Constituției și legilor țării (art.1 din lege).

Profesia de consilier juridic se exercită numai în temeiul Legii nr.514/2003 și a Statutului profesional (art.6 din lege) consilierii juridici având drepturile și obligațiile prevăzute de acestea și doar sub aspect disciplinar se supun și reglementărilor din regulamentele instituției sau persoanei juridice unde își exercită profesia (art.20 din lege).

Conform art.23 din Legea nr.514/2003 în exercitarea profesiei consilierul juridic este protejat potrivit Legii nr.51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat (profesie eminentă independentă) **această lege protejând astfel și exercitiul independent al profesiei de consilier juridic, excluzând orice subordonare profesională al consilierului juridic înscris în Tabloul colegiului**.

Aprecierea părâtelor că funcționarii publici în virtutea art.5 din Legea nr.514/2003 se pot asocia și în alte asociații profesionale ale consilierilor juridici și în consecință prin

aceasta ar dobândi capacitatea de exercițiu profesională și calitatea de consilieri juridici urmează a fi respinsă din următoarele considerente:

Art.5 și 20 (1) din lege statuează posibilitatea consilierilor juridici de a se asocia și în alte asociații profesionale pe ramuri, domenii de activitate etc. **DOAR CU SCOPUL LIMITAT la apărarea și promovarea intereselor profesionale în aceste ramuri și domenii de activitate, aceste asociații neavând caracter de corp profesional.**

Aceste asociații au astfel doar un caracter sindical și nicidecum **nu sunt abilitate de legiuitor** de a organiza profesia și exercitarea profesiei de consilier juridic (înscriere în profesie, efectuare stagiu, definitivat, control deontologic și disciplinar).

Aceste asociații pot fi înființate numai de consilieri juridici după dobândirea de către licențiatul în drept a calității de consilier juridic atestată de corpul profesional al consilierilor juridici prin înscrierea în Tabloul colegiului.

Este firesc să fie așa pentru că orice profesie se organizează ca un corp profesional ea neputând fi organizată în mai multe corpuri profesionale.

Pentru o justă și bună înțelegere a celor arătate mai sus menționăm spre exemplu că la nivel național în România este înființată Asociația Tinerilor Avocați (ATV) cu sediul în București, dar **membrii acestei asociații sunt înainte de toate membri ai barourilor.**

Această asociație - A.T.V. are drept scop doar apărarea drepturilor și intereselor profesionale ale tinerilor avocați din cadrul barourilor și nicidecum nu le conferă acestora capacitatea profesională de exercițiu a profesiei de avocat, care se dobândește numai prin înscrierea în corpul profesional al avocaților – barouri.

III. Excepția necompetenței materiale a instanței Judecătoria Sectorului 4 București de a judeca prezenta cauză, invocată de Parchetul de pe lângă I.C.C.J. și Guvernul României urmează a fi respinsă din următoarele considerente:

Pârâtele apreciază în mod greșit că judecarea litigiului având ca obiect constatarea existenței drepturilor legitime profesionale ale consilierilor juridici și realizarea dreptului prin obligația de a face este de competența instanței de contencios administrativ.

Acțiunea în cauză – în realizarea dreptului și constatarea existenței drepturilor este de competența instanței de drept comun, Judecătoria Sectorului 4 București, în cauză nefiind vorba de anularea sau revocarea unor acte administrative emise de pârâte sau de obligarea acestora la emiterea unor acte administrative.

IV. Pe fond pârâtele consideră că profesia de consilier juridic nu este îndreptățită să aibă un statut al profesiei și că adoptarea de către Colegiile Consilierilor Juridici din România a Statutului profesiei de consilier juridic excede prevederilor constituționale, corpul profesional al consilierilor juridici neputând emite acte normative.

Această apărare urmează a fi respinsă ca nefondată din următoarele considerente:

Așa cum rezultă și din adresa nr.51/541 din 15.07.2004 a Camerei Deputaților, pe care o anexăm: *„Potrivit prevederilor art.1 din Legea nr.202/1998 în Monitorul oficial al României se publică actele prevăzute de Constituție, de Legea privind organizarea și funcționarea Monitorului Oficial al României și de alte acte normative. Totodată, la art.5 lit.j din legea menționată se precizează că în Partea I a Monitorului Oficial se publică și actele normative adoptate de persoane juridice – altele decât autoritățile publice – care au fost abilitate prin lege să asigure executarea unro legi.*

Deși în Legea nr.514/2003, nu este prevăzută expres publicarea Statutului profesiei de consilier juridic în Monitorul Oficial al României, Partea I, totuși, având în vedere că, potrivit art.4 din lege, consilierul juridic asigură prin activitatea sa consultanța și reprezentarea persoanei juridice ... apără drepturile și interesele autorităților publice... avizează și contrasemnează actele cu caracter juridic... putem considera că sunt îndeplinite condițiile art.5 lit.j din Legea nr.202/1998 pentru publicarea acestora în Monitorul Oficial al României”.

De asemenea susținerile pârâtelor precum că profesia de consilier juridic se exercită numai ca angajați cu contract individual de muncă sau numiți în funcție publică urmează a fi respinsă ca nefondată din următoarele considerente:

Conform art.10 din Legea nr.514/2003 exercitarea profesiei de consilier juridic se caracterizează prin independența exercițiului profesiei, aceasta fiind caracteristica esențială a profesiei de consilier juridic.

Art. 2 din lege prin sintagma *„poate fi”* prevede posibilitatea exercițiului profesiei și ca salariat în baza unui raport de muncă sau numit într-o funcție de specialitate juridică (ceea ce nu este tot una cu funcționarul public).

Între funcția publică și profesia de consilier juridic, care se exercită în mod independent, există incompatibilitate conform art.10 lit. c și f din Legea nr.514/2003 *„Exercitarea profesiei de consilier juridic este incompatibilă cu orice altă profesie autorizată sau salarizată”* (funcționarul public beneficiază de o lege și un statut propriu de organizare ceea ce generează și un conflict de interese între profesia de consilier juridic și calitatea de funcționar public – care exercită atributele puterii administrative).

De asemenea susținerea pârâtelor că profesia de consilier juridic nu poate fi exercitată prin forme proprii de organizare a exercițiului profesiei de consilier juridic, respectiv societăți profesionale, nu poate fi primită și urmează a fi respinsă ca nefondată, acest drept legitim derivând din norma constituțională prevăzută de art.41 din Constituție care statuează că dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, de asemenea alegerea profesiei precum și a locului de muncă nu poate fi îngrădită, acestea fiind lăsate la libera alegere a practicienilor profesiei de consilier juridic.

În acest sens pârâțul Ministerul Justiției, prin reprezentantul legal Ministrul Justiției, a adoptat poziția oficială prin adresa nr.54993/15.06.2005 anexată, precizând că societățile profesionale ale consilierilor juridici reprezintă singurele excepții prevăzute de legiuitor pentru exercitarea profesiei de avocat în alte condiții decât cele prevăzute în Legea nr.51/1995.

Faptul că celelalte pârâte și chiar compartimente funcționale din cadrul Ministerului Justiției apreciază că aceste forme de exercitare a profesiei de consilier juridic nu sunt permise în opinia acestor pârâte, nu înseamnă că principiul libertății prestărilor de servicii juridice este exclus a fi aplicat profesiei de consilier juridic în condițiile în care Legea nr.514/2003 nu interzice expres aceste forme de exercitare a profesiei de consilier juridic.

Activitățile profesionale – consultanță, asistență și reprezentare juridică – atribute ale profesiei de avocat sunt și atributele profesiei de consilier juridic.

Ori, în condițiile egalității cetățenilor în fața legii fără privilegii și discriminări, corpul profesional al consilierilor juridici este îndreptățit (la fel ca și celălalt corp profesional) să-și stabilească regulile proprii de organizare a exercițiului profesiei fără intervenția pârâtelor în cauză.

Pentru aceste motive solicităm respingerea tuturor excepțiilor invocate de către pârâte și admiterea acțiunii noastre așa cum a fost formulată.

În susținerea și dovedirea acțiunii noastre depunem înscrisuri.

Depunem prezentul răspuns la întâmpinare în 7 exemplare.

Reclamanți:

1. Uniunea Colegiilor Consilierilor Juridici din România

Președinte,

Zoltan Botond VAIDA

Secretar general,

Lucian FLORESCU